

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

29. november 2017

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 48 (Alm. del) af 1. november 2017 stillet efter ønske fra Pelle Dragsted (EL)

Spørgsmål

Kan ministeren i forlængelse af svaret på FIU alm del – spm. 601 (2016-17) redegøre for, hvorfor Finansministeriet vurderer, at den stigende beskæftigelse og dermed forbedrede faktiske saldo er resultat af det øgede arbejdsudbud som følge af reformerne, og ikke et resultat af den stimulus som følger af, at man omsætter forbedringen af den strukturelle saldo fra år ét og dermed øger efterspørgslen ved f.eks. at øge offentligt forbrug eller sænke skatten?

Svar

På sigt følger beskæftigelsen udviklingen i den strukturelle beskæftigelse (arbejdsudbuddet). Den forbedring af de offentlige finanser, der følger af øget beskæftigelse på sigt, afspejler således reformvirkningen på den strukturelle beskæftigelse.

Den *strukturelle* saldo måler den underliggende stilling på de offentlige finanser, når beskæftigelsen svarer til det strukturelle niveau. Forbedringen af den strukturelle saldo kommer således fra øget strukturel beskæftigelse i kraft af reformen.

Tidsprofilen for forbedringen af den *faktiske* saldo og beskæftigelse vil afhænge af en række faktorer, herunder konjunktursituationen, pengepolitikken og eventuelle medfølgende finanspolitiske tiltag. Tidsprofilen i forbedringen af den faktiske saldo tilskrives således ikke alene reformen.

Det bemærkes i den sammenhæng, at det er reformen, der muliggør finanspolitiske lempelser inden for en uændret strukturel saldo, og det er reformen, der giver plads til øget faktisk beskæftigelse uden øget arbejdsmarkedspres.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister